

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
OPIS PATENTOWY

Nr 16757.

Kl. 63 b 4.

Frédéric Méron
(Reichshofen, Francja).**Wózek do przewożenia i podnoszenia.**

Zgłoszono 18 stycznia 1930 r.

Udzielono 18 sierpnia 1932 r.

Pierwszeństwo: 21 stycznia 1929 r. (Francja).

Przedmiotem niniejszego wynalazku jest wózek, przeznaczony do przewożenia i podtrzymywania na pewnej wysokości nad poziomem ziemi jakichkolwiek materiałów, szczególnie zaś pojazdów, których produkcja, remont lub obsługa wymagają łatwego dostępu do części, które znajdują się pod pojazdem.

Wózek według niniejszego wynalazku odznacza się tem, że

1) części, z których się składa, tworzą całość zawsze gotową do użytku,

2) może przy dwóch położeniach platformy z łatwością przesuwac się we wszystkich kierunkach (położenie dolne i położenie górne),

3) operowanie nim, ładowanie i prze-

suwanie przy obu położeniach platformy mogą być uskuteczniane przy użyciu jednego lub dwóch robotników,

4) odległość, która dzieli podwozie pojazdu ustawionego na wózku od ziemi jest dostateczna, aby dać możność (przy górnem położeniu platformy) pracującym robotnikom wygodnie stanąć pod pojazdem.

Na załączonym rysunku fig. 1 przedstawia widok z boku wózka ze wspornikami w położeniu dolnem, fig. 2 — widok z góry tego samego wózka, fig. 3 przedstawia widok z boku tegoż wózka w jego położeniu górnem, fig. 4 wskazuje w jaki sposób ustawia się pojazd na wózku, fig. 5 przedstawia wózek w dolnem położeniu z ustawionym na nim pojazdem, fig. 6 przedstawia ten sam

Wózek również obciążony, lecz w położeniu górnym, fig. 7 jest widokiem z boku wózka w odmiennym wykonaniu, zbudowanego jednak w myśl wynalazku, który daje możliwość podnoszenia oraz przesuwania ustawionych na nim pojazdów bez konieczności stosowania urządzenia pomocniczego, fig. 8 przedstawia w większej skali częściowy widok tego samego wózka z końca, fig. 9 wskazuje ten sam wózek z ustawionym na nim pojazdem, podniesionym na wysokość niezbędną do pracy.

Jak widać na rysunku, w szczególności zaś na fig. 1, 2 i 3, wózek zbudowany w myśl wynalazku posiada platformę 1, 1', na której ustawia się przedmioty, które należy przesunąć lub podnieść. Platformę tę tworzą dwie ceówki jedna względem drugiej odpowiednio rozsunięte.

Odległość rozdzielająca te dwie ceówki może być stała, jeżeli wózek przeznaczony jest np. do obsługi pojazdów, posiadających stały rozstaw kół. Odległość ta może być jednak regulowana bądź zapomocą jakichkolwiek środków, które dają możliwość rozsuwania lub zbliżania wspomnianych kształtówek, stanowiących wówczas tory, bądź też zastępując je płaskownikami, na których z każdej strony umieszczane są kątowniki, których położenie poprzeczne może być zmieniane.

Platforma 1, 1' ustawiona jest na kołach 2, osadzonych w ten sposób, że mogą być ustawiane we wszystkich kierunkach.

Na łapach 3, przytwierdzonych do platformy, osadzone są zapomocą osi 4 ramiona podpierające 5, które mogą wykonywać wzniesienia w kierunku strzałki *a*. Na fig. 3 przedstawiono je ustawione pionowo, podtrzymywane przez zastrzały 7 i występy 6. Zastrzały 7 są połączone z jednego końca przegubowo z osiami 8, znajdującymi się na końcach ramion podpierających 5, podczas gdy z drugiego łączy się je z platformą zapomocą śrub 9.

Na osiach 8 osadzone są kółka 10, na

których można wózek przesuwac przy górnym położeniu platformy.

Nad platformą na jednym z jej końców umocowana jest rama 11 kołowrotu, na którego bęben 12 można nawijać linkę wciągającą 13. Rama 11 wzmocniona jest prętami 14, umocowanymi z jednej strony do jej górnej części, z drugiej zaś strony do samej platformy.

Na drugim końcu platformy znajduje się podobna rama 16, połączona przegubowo z osiami 15; rama ta składa się z dwóch ceówek, podobnych do tych, z których składa się sama platforma. Ramę można opuszczać w ten sposób, że jej koniec może dotykać ziemi, skutkiem czego może stanowić pochyłą płaszczyznę, która daje możliwość wjazdu na platformę.

Kiedy wózek jest naładowany, wtedy rama 16 jest zabezpieczona w swym położeniu zapomocą podpierającego zastrzału 17, przymocowanego do niej zapomocą śrub 18 oraz do platformy. Wózek w stanie przedstawionym na fig. 1 można przesuwac we wszystkich kierunkach na kołach 2 oraz można go doprowadzać do odpowiednich miejsc celem naładowania. W takim też stanie może być zastosowany do transportu wszelkiego rodzaju materiałów.

Aby ustawić pojazd na wózku, postępuje się w sposób, przedstawiony na fig. 4. Wózek przyprowadza się przed pojazd 19, który ma być naładowany, i ustawia się tak, aby dwie ceówki należące do platformy znajdowały się nawprost tego pojazdu, następnie opuszcza się ramę 16 w ten sposób, by tworzyła pochyłą płaszczyznę, po której wciąga się pojazd na platformę zapomocą linki 13, przywiązanej jednym końcem do pojazdu, np. do osi, nawijając linkę na bęben 12 kołowrotu. Po ustawieniu pojazdu na platformie podnosi się ramę 16 i umocowuje się ją pionowo zapomocą sztab 17. Wózek z ustawionym na nim pojazdem przedstawia się wówczas tak, jak to pokazano na fig. 5. Wózek tak naładowany nale-

ży doprowadzić pod żóraw stały lub ruchomy, którym możnaby podnieść całość na wystarczającą wysokość, aby mogły być opuszczone ramiona podpierające 5. Wózek postawiony na kółkach 10 można przesuwac dowolnie.

Fig. 7, 8 i 9 dotyczą wózka odmiennie wykonanego, na którym wprost znajduje się urządzenie do podnoszenia ładunku na odpowiednią wysokość. Przy wózku tak wykonanym niema konieczności stosowania urządzenia podnoszącego, znajdującego się poza wózkiem.

Na platformie według tego wykonania znajdują się na końcach każdej z belek 1 i 1' dwa słupy 20 i 21, które służą do podtrzymywania bębna kołowrotu 12. Na słupach 20 i 21, wysokości około dwóch metrów, umocowane są koła zębate 22 i 23, obracane za pośrednictwem łańcuchów Gall'a 24 i 25 przez koła zębate 26 i 27, osadzone po dwa na osiach 28 i 29, a wprowadzane w ruch zapomocą łańcuchów 30 i 31 od kołowrotu 32. Koła zębate 22 i 23 zazębiają się z bębnami kołowrotu 33, na które nawijają się liny lub łańcuchy 35. Te liny względnie łańcuchy zaopatrzone są na końcach w pierścienie lub haki, które chwytają za występy 36 belek 37 i 38. Belki te na skutek odpowiedniego połączenia tworzą sztywną ramę, przyczem mogą być zrobione z ceówek i są dostatecznie rozstawione, aby tworzyły tory dla kół wciągane go pojazdu. Rozstaw belek 37 i 38 może być regulowany podobnie, jak to było z belkami 1 i 1' w poprzednio opisanym przykładzie wykonania wózka według niniejszego wynalazku.

Platforma posiada ramę 16, osadzoną na zawiasach, która może spełniać funkcje pochyłej płaszczyzny do ładowania, oraz kołowrót z bębniem 12, którym wciąga się pojazd na wózek. Poza tem posiada ona również, jak w przypadku poprzednim dwa zwrotne koła, które umożliwiają posuwanie wózka we wszystkich kierunkach.

Po wciągnięciu pojazdu 19 na szyny, utworzone przez belki 37 i 38, przywiązuje się końce linki 35 do występów 36 i uruchamia kołowrót 32, skutkiem czego pojazd 19 unosi się ponad platformą na wysokość, odpowiednią do pracy.

Celem uniknięcia wypadku podczas pracy, można ramę składającą się z belek podtrzymywać na dowolnej wysokości bądź przy pomocy ramion podpierających, połączonych z nią przegubowo, podobnych do ramion 5, o których była mowa poprzednio, bądź też zapomocą poprzecznych klinów, wstawianych na odpowiedniej wysokości do otworów, przewidzianych w tym celu w słupach 20 i 21.

Poza tem belki 37 i 38 ruchomej ramy posiadają nawprost słupów 20 i 21 prowadnice, które obejmują te słupy z pewnym luzem, skutkiem czego, jeżeli jedna z linek, na których całe urządzenie wisi, pęknie lub jeżeli cokolwiek działa wadliwie, rama, obracając się nieco, zakleszczy się na słupie i nie upadnie na robotników.

Słupy 21 są dla sztywności związane u góry poprzeczką 39. Słupy 20 są również związane u góry, ale zapomocą ruchomej poprzeczki odpowiedniego typu, którą można łatwo usunąć, aby w ten sposób umożliwić wstawienie pojazdu niezależnie od wysokości jego.

Platformę w części środkowej można opuszczać dla umożliwienia pracy przy niewysoko położonych częściach podwozia pojazdu. Robotnicy mogą wówczas stać nad kołami 2 na stopniach 40, których długość można powiększyć.

Różne części niezależnie od ich położenia lub rozmieszczenia, z których składa się urządzenie lub które służą do jego wzmocnienia, pozostają zawsze przymocowane do samego urządzenia. Tak np. śruby lub sworznie, zapomocą których uskutecznia się połączenia, przywiązuje się do ramy zapomocą łańcuszków.

Wskutek tego wózek nie zawiera żadnej

odejmowanej części, która mogłaby się zgubić.

Dla łatwiejszego przesuwania wózka osadzono kółka jego w łożyskach kulkowych.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Wózek do przewożenia i podnoszenia, znamienny tem, że składa się z dającej się podnosić platformy, utworzonej z belek (1, 1'), które można rozsuwać względem siebie, i z zaopatrzonej w połączoną z nią przegubowo ramy (16), którą można o-

puszczać w ten sposób, iż jej koniec może dotykać ziemi, przyczem cały zespół spoczywa na kółkach, dających się ustawiać we wszystkich kierunkach.

2. Wózek do przewożenia i podnoszenia według zastrz. 1, znamienny tem, że jest zaopatrzony w stanowiące z nim jedną całość nierozłączną urządzenie do podnoszenia platformy.

Frédéric Méron.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

Fig. 1.

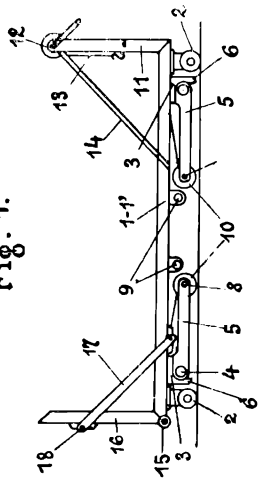

Fig. 3.

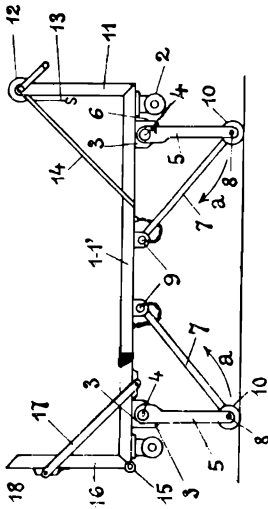

Fig. 5.

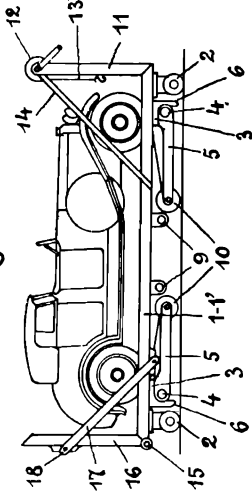

Fig. 2.

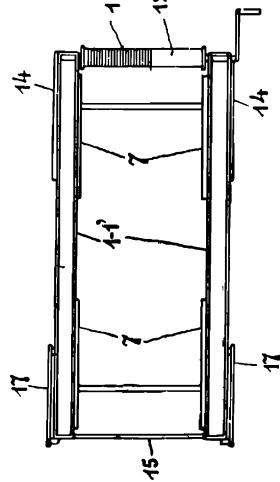

Fig. 4.

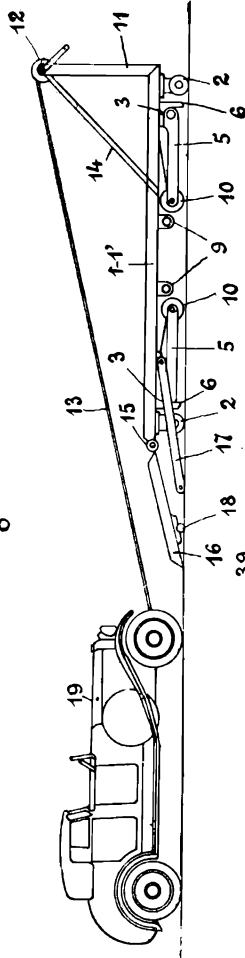

Fig. 6.

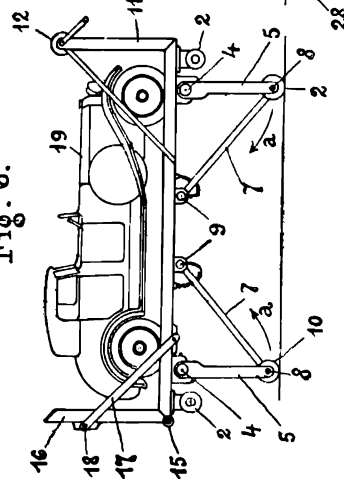

Fig. 7.

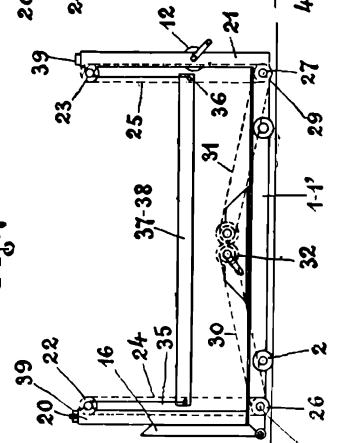

Fig. 8.

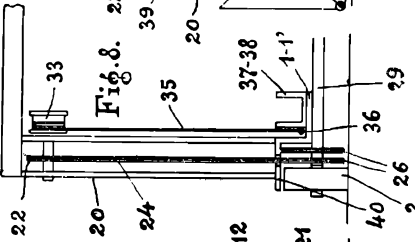

Fig. 9.

